

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2206	Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡλίου Σάββατο 20 Ἰουλίου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ἄν ἐρχόταν πάλι!...

Μεγάλη ἑορτὴ ἔχει, ἀγαπητοί μου, σήμε-
ρα ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία· ἑορτάζουμε τὴ
μνήμη τοῦ προφήτου Ἡλίου, ποὺ ἔζησε ἐπὶ τῆς
γῆς μιὰ ζωὴ ἀγγελικὴ καὶ ἀξιοθαύμαστη. Λίγοι
ἅγιοι ἔφτασαν τὰ κατορθώματα καὶ τὰ θαύματά
του. Ἀπὸ ὅλο τὸν βίον του ἂς προσπαθήσουμε νὰ
διηγηθοῦμε τὰ σπουδαιότερα σημεῖα (βλ. Γ' Βασ. 160-220).

***

1. Ὁ προφήτης Ἡλίας γεννήθηκε χίλια χρό-
νια πρὸ Χριστοῦ, τὴν ἐποχὴ ποὺ βασιλεῖς τῶν Ἰ-
ουδαίων ἦταν οἱ ἀσεβεῖς Ἀχαάβ καὶ Ἰεζάβελ.
Ὁ **Ἀχαάβ** ἄφησε τὸν ἀληθινὸ Θεό, δῖωξε τὴ πῖ-
στι τῶν πατέρων του καὶ **εἰσήγαγε καὶ ὑποστή-
ριξε τὴ θρησκεία τῶν εἰδώλων**· ἔστησε παντοῦ
εἶδωλα καὶ θυσιαστήρια τοῦ Βάαλ καὶ τῆς Ἀ-
στάρτης, καὶ καλοῦσε τὸ λαὸ νὰ τὰ λατρεύη.
Πολλοὶ τότε παρασύρθηκαν, ἀρνῆθηκαν τὴν ἀ-
ληθινὴ πῖστι κ' ἔγιναν εἰδωλολάτρες. Ἡ ἁμαρ-
τία τοῦ Ἀχαάβ καὶ τῶν ἄλλων ἦταν μεγάλη.

Παίρνει ἐντολὴ ὁ Ἡλίας ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ
ἐλέγξῃ τὸν βασιλέα. Ὑπακούει. Χωρὶς φόβο ἔρχε-
ται στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀνεβαίνει στὰ ἀνάκτορα,
παρουσιάζεται μπροστά του καὶ τοῦ λέει· Με-
γάλη ἁμαρτία αὐτὸ ποὺ ἔκανες, ὁ Θεὸς θὰ τι-
μωρήσῃ κ' ἐσένα καὶ τὸ λαό· τρία χρόνια ὁ οὐ-
ρανὸς δὲν θὰ βρέξῃ, θὰ πέσῃ δυστυχία στὸ βα-
σίλειό σου· μετανόησε!... Αὐτὰ εἶπε κ' ἔφυγε.
Ὁ Ἀχαάβ ὅμως δὲν μετανόησε (βλ. ἔ.ἀ. 16,29-17,1).

2. Στὴν ἔρημο ὁ Ἡλίας προσευχόταν ἀδιά-
κοπα. Πρωὶ καὶ βράδυ ἔρχονταν κοράκια καὶ
τοῦ ἔφερναν ψωμί καὶ κρέας. Ὄταν τὸ ποτάμι
ξεράθηκε ἀπ' τὴν ἀνομβρία, ἔφυγε σὲ ἄλλο
μέρος. Κουρασμένος ὅπως ἦταν, συνάντησε
ἐκεῖ μιὰ **φτωχὴ χήρα** καὶ τῆς ζήτησε νερὸ καὶ
ψωμί. Ἐκείνη τὸν πῆρε στὸ φτωχικὸ της καὶ
τοῦ ἔδειξε μιὰ φούχτα ἀλεύρι καὶ λίγο λάδι σ'
ἓνα δοχεῖο· αὐτὰ ἦταν τὰ τρόφιμά της. Ὁ ἄν-
θρωπος τοῦ Θεοῦ τὰ εὐλόγησε καὶ ἡ γυναίκα
πέρασε μ' αὐτὰ ὅλα τὰ χρόνια τῆς ἀνομβρίας·
ξώδευε, ἀλλὰ δὲν ἐξαντλοῦνταν! (βλ. ἔ.ἀ. 17,2-16).

Τὶς ἡμέρες ποὺ ὁ προφήτης ἔμενε στὸ σπι-

τι τῆς γυναίκας αὐτῆς, συνέβη ἓνα δυστύχημα·
πέθανε τὸ ἀγοράκι της καὶ ἡ λύπη της ἦταν ἀ-
περίγραπτη. Ὁ Ἡλίας προσευχήθηκε καὶ ὦ τοῦ
θαύματος **τὸ παιδί ἀναστήθηκε!** Ἡ χήρα δὲν
ἤξερε πῶς νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ (βλ. ἔ.ἀ. 17,17-24).

3. Ὄταν πλησίαζαν νὰ τελειώσουν τὰ χρό-
νια τῆς ἀνομβρίας, ὁ προφήτης παίρνει ἐντο-
λὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ παρουσιαστῇ πάλι στὸν Ἀ-
χαάβ καὶ νὰ τὸν ἐλέγξῃ. Μόλις τὸν εἶδε ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ λέει θυμωμένος· –Ἐσὺ εἶσαι ποὺ
ξεσηκώνεις τὸ λαό; –Ὄχι ἐγώ, ἀπαντᾷ ἀτρό-
μητος ὁ προφήτης, ἀλλὰ ἐσὺ εἶσαι αὐτὸς ποὺ
μὲ τὴν εἰδωλολατρία προκάλεσε τὴν ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ· καὶ ἂν ἀμφιβάλλῃς ποιὸς εἶνε ὁ ἀληθι-
νὸς Θεός, σοῦ προτείνω τὸ ἐξῆς. Μάζεψε ἐ-
πάνω στὸ βουνὸ τοῦ Καρμήλου ὅλους τοὺς ἱε-
ρεῖς τῶν εἰδώλων ποὺ προσκυνᾷς· ἂς σφά-
ξουμε καὶ ἐγὼ καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἓνα μοσχάρι γιὰ
θυσία, καὶ χωρὶς νὰ βάλουμε φωτιά ἂς παρα-
καλέσουμε αὐτοὶ τὸν Βάαλ καὶ ἐγὼ τὸν Κύριό
μου, καὶ ὁποῖος ἀπὸ τοὺς δύο στείλῃ φωτιά καὶ
κάψῃ τὸ σφάγιο, αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ ἀληθινὸς
Θεός. Ὁ Ἀχαάβ καὶ ὁ λαὸς συμφώνησαν, καὶ
τὴν ὠρισμένη ἡμέρα 850 ἱερεῖς τῶν εἰδώλων
μαζεύτηκαν ἐκεῖ· ἔσφαξαν τὸ μοσχάρι κι ἀπ'
τὸ πρωὶ ὡς τὸ μεσημέρι ἄκαρπα παρακαλοῦ-
σαν τὸ θεὸ τους νὰ ρίξῃ φωτιά· ἀλλὰ τίποτε!
Ἐρχεται μετὰ ὁ Ἡλίας, καλεῖ τὸ λαὸ νὰ πλησι-
άσῃ, στήνει τὸ θυσιαστήριό του, βάζει πάνω
στὰ ξύλα τὸ δικό του μοσχάρι, τὰ καταβρέχει
ὅλα καλὰ μὲ νερό, καὶ παρακαλεῖ μὲ λίγα λόγια
τὸν Κύριο· ἀμέσως τότε **ἔρχεται φωτιά ἀπ' τὸν
οὐρανὸ** καὶ καίει ὄχι μόνο τὸ σφάγιο ἀλλὰ καὶ
τις πέτρες καὶ τὸ χῶμα! Ὁλος ὁ λαὸς ἔπεσε
προσκύνησε καὶ φώναξε· Πραγματικὰ ὁ Κύ-
ριος εἶνε ὁ ἀληθινὸς Θεός! Καὶ τότε ὁ Ἡλίας,
κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἔσφαξε ὅλους τοὺς
ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς, ποὺ παρέσυραν τὸ λαὸ
στὴν πλάνη τῶν εἰδώλων (βλ. ἔ.ἀ. 18,17-40).

4. Ἀλλὰ ἡ μοχθηρὴ σύζυγος τοῦ Ἀχαάβ, ἡ
βασίλισσα Ἰεζάβελ, ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ Ἡλίας ἔ-

σφαξε τούς ιερείς τῆς αἰσχύνης, ὠργίστηκε καὶ ἀπειλήσε ὅτι θὰ τὸν ἐξοντώσῃ. Ὁ Ἥλιος φοβήθηκε καὶ κατέφυγε πάλι στὴν ἀγαπημένη του ἔρημο, μακριὰ ἀπὸ τὴν κακία καὶ τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου· γιατί εἶνε προτιμότερο νὰ ζῆ κανεὶς μὲ τὰ θηρία τῆς ἐρήμου παρὰ μὲ τούς ἀνθρώπους μέσα στὴν κοινωνία.

Στὸ δρόμο κουράστηκε καὶ ἔπυσε ἐξαντλημένος. **Ἄγγελος Κυρίου, τοῦ ἔδωσε τροφή,** καὶ μὲ τὴν τροφή ἐκείνη ἐνισχύθηκε τόσο, ὥστε βάδισε ἀκόμη 40 ἡμέρες καὶ ἔφτασε σ' ἓνα σπηλιάιο στὸ ὄρος Χωρήβ, ὅπου κάθισε ἀσκητεύοντας καὶ παρακαλώντας τὸ Θεό (βλ. ἔ.ἀ. 19,1-18).

5. Ἀλλὰ δὲν ἔμεινε πολὺ καιρὸ στὴ σπηλιά. Παίρνει πάλι διαταγὴ νὰ πάῃ στὰ Ἱεροσόλυμα, γιατί ἡ Ἰεζάβελ ἔκανε ἄλλο σοβαρὸ ἔγκλημα· σκηνοθέτησε μίαν δίκην, καταδίκη καὶ ἐκτέλεσι διὰ λιθοβολισμοῦ τοῦ φτωχοῦ **Ναβουθαί**· τὸν θανάτωσε, γιὰ νὰ τοῦ πάρῃ ἓνα ἀμπέλι, ποὺ εἶχε ὁ φτωχὸς καὶ δὲν τὸ ἔδινε γιατί ἦταν κληρονομία ἀπὸ τούς γονεῖς του. Ποιὸς νὰ ἐλέγξῃ τὴν ἀδικία αὐτῆ τῶν βασιλέων; Κανεὶς δὲν τολμᾷ. Μόνον ὁ Ἥλιος ἔρχεται, παρουσιάζεται ἐμπρὸς τοὺς καὶ λέει λόγια ποὺ ἔπυσαν σὰν κεραυνός· *Τάδε λέγει Κύριος*· ἐπειδὴ σκοτώσατε γιὰ νὰ κληρονομήσετε τὸ κτῆμα τοῦ φτωχοῦ, ἡ ὀργὴ Κυρίου θὰ ἔρθῃ στὸ παλάτι· θὰ ἔχετε κακὸ τέλος. Ἐσύ, Ἀχαάβ, θὰ σκοτωθῆς καὶ τὰ σκυλιὰ θὰ γλείψουν τὸ αἷμα τῶν πληγῶν σου. Κ' ἐσένα, Ἰεζάβελ, θὰ σὲ ρίξουν ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ παλατιοῦ κάτω στοὺς δρόμους καὶ τὰ σκυλιὰ θὰ φᾶνε τὶς σάρκες σου... Ὅπως προεῖπε, ἔτσι καὶ ἔγιναν. Ὁ Ἀχαάβ πληγώθηκε σὲ μίαν μάχη, τὸν βάζουν σ' ἓνα κάρρο, τὸν φέρνουν σὲ μίαν βρύση, τοῦ πλένουν τὰ τραύματα, καὶ σὲ λίγο ἤρθαν τὰ σκυλιὰ καὶ ἔγλειψαν τὰ αἵματα. Τὴν Ἰεζάβελ τὴν κατέφαγαν τὰ σκυλιὰ, κι ὅταν οἱ ὑπηρέτριες κατέβηκαν νὰ δοῦν τί ἔγινε ἡ κυρία τους, δὲν βρῆκαν τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ κεφάλι τῆς καὶ μερικὰ κόκκαλα (βλ. ἔ.ἀ. κεφ. 20ῶ· 22,34-40. Δ' Βασ. 9,7,30-37).

6. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἀχαάβ ἀνέβηκε στὸ θρόνο ὁ γιὸς του **Ὁχοζίας**. Ἀλλὰ κι αὐτὸς ἦταν ἀσεβής, ὅπως ὁ πατέρας του. Αὐτὸς μάλιστα, μένεα πνέων κατὰ τοῦ Ἥλιου, ἔστειλε δύο φορὲς ἀπόσπασμα ἀπὸ πενήντα στρατιῶτες γιὰ νὰ πιάσουν τὸν προφήτη· ἀλλὰ καὶ τὶς δύο φορὲς ὁ προφήτης παρακάλεσε τὸν Κύριο, κατέβηκε φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κατέκαυσε τὰ ἀποσπάσματα (βλ. Γ' Βασ. 22,40,52-54. Δ' Βασ. κεφ. 10).

7. Τέλος ἤρθε καὶ ὁ καιρὸς νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ μάταιο τοῦτο κόσμος ὁ φλογερὸς προφήτης. Ἀλλὰ δὲν ἔφυγε ὅπως ἐμεῖς, μὲ θάνατο. Ἀφοῦ μὲ τὴν κάππα του ἔσχισε τὰ νερὰ τοῦ Ἰορδᾶ-

νου καὶ πέρασε στὴν ἀπέναντι ὄχθη, **τὸν πῆρε ἓνα πύρινο ἄρμα** καὶ τὸν ἀνέβασε ζωντανὸ στὰ ἀνάκτορα τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου βρίσκεται τώρα μαζί μὲ τὸ σῶμα του (βλ. Δ' Βασ. 2,1-12).

* * *

Αὐτὴ ἦταν, ἀγαπητοί μου, ἡ ζωὴ καὶ ἡ δρᾶσι τοῦ προφήτου Ἥλιου. Πᾶνε τρεῖς χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τότε, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία δὲν ἐξαλείφθηκε· ἀντιθέτως, αὐξάνει καὶ φουντώνει. Ὡ καὶ ἂν ζοῦσε στὴν ἐποχὴ μας! Τὸν φαντάζεστε νὰ ἐρχόταν πάλι; **Τί θὰ ἔβλεπε σήμερα;**

✓. Θὰ ἔβλεπε **τὴν ἀπιστία** μας. Σὰν τὸν Ἀχαάβ ἀφήνουμε κ' ἐμεῖς τὴν πίστι μας κι ἀκολουθοῦμε τὰ εἰδῶλα νέων ιδεῶν καὶ συστημάτων, ποὺ σερβίρει ἡ ἄθρη Εὐρώπη. Νομίζω πὼς ἀκούω τὴ φωνὴ του· Χριστιανοί, γιατί ἀφήνετε τὸ δρόμο τῶν πατέρων σας; Δὲν βλέπετε τὴ θεία ὀργή; οἱ συμφορὲς, θεομηνίες, ἀρρώστιες, δυστυχήματα ποὺ σᾶς βρίσκουν δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μᾶστιγα Θεοῦ.

✓. Θὰ ἄκουγε ἔπειτα φρικτὲς **βλαστήμιες**, ἀπύλστα στόματα νὰ βλαστημοῦν χωρὶς φόβο τὰ θεῖα. Καὶ ἐκεῖνος, ποὺ μὲ ἐντολὴ Θεοῦ θανάτωσε τοὺς 850 ἀσεβεῖς, δὲν θὰ δίσταζε νὰ τιμωρήσῃ καὶ τοὺς σημερινούς ὑβριστὰς.

✓. Θὰ ἔβλεπε ἀκόμη **τὶς κλοπὲς καὶ ἀδικίες** κατὰ τῶν σημερινῶν Ναβουθαί, καὶ θὰ φώναζε· Τὰ ξένα χρήματα καὶ πράγματα, ποὺ κρατᾶτε, εἶνε κάρβουνα ἀναμμένα καὶ θὰ κάψουν κ' ἐσᾶς καὶ τὰ παιδιὰ σας· ἂν θέλετε νὰ σωθῆτε, ἐπιστρέψτε γρήγορα τὰ κλεμμένα!

✓. Θὰ ἔβλεπε καὶ **τὴ μεγάλη ἀδιαφορία** μας **γιὰ προσευχὴ καὶ ἐκκλησιασμό**, αὐτὸς ποὺ ἡ ζωὴ του ἦταν μίαν συνεχῆς ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεό, καὶ θὰ ἀγανακτοῦσε μ' ἐμᾶς ποὺ σπανίως ἐκκλησιαζόμαστε καὶ προσευχόμαστε...

* * *

Ἀδελφοί μου. Ὅσες φορὲς εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ κάνουμε κάποια ἁμαρτία (π.χ. ν' ἀρπάξουμε ξένο πρᾶγμα, νὰ ὑβρίσουμε κ.τ.λ.), **ἂς σκεπτόμαστε** τὸν προφήτη Ἥλιου, ποὺ γιὰ τέτοιες ἁμαρτίες ἔρριχνε κερανοὺς στὴ γῆ.

Ἦ ἄγιε Ἥλιε, πιστὲ προφήτα τοῦ Θεοῦ, σήμερα ποὺ γιορτάζεις σὲ παρακαλοῦμε ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί· ἄκουσε τὶς δεήσεις καὶ τὶς παρακλήσεις μας. Ἐσύ, ποὺ τόσο μίσησες τὴν ἀδικία στὸν κόσμος, βοήθησε νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἀδικία ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, νὰ ζήσουμε ὅλοι ἀγαπημένοι σὰν ἀδέρφια. Ἐσύ, ποὺ ἤσπυσε ὅλο ζῆλο καὶ φωτιὰ, στείλε ἐξ οὐρανοῦ τὴ φωτιὰ ποὺ θὰ κάψῃ τὶς ἁμαρτίες μας, γιὰ νὰ γίνουμε κ' ἐμεῖς γεμᾶτοι ἀπὸ ζῆλο γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐσύ ἔζησες καὶ ἀγωνίστηκες.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος